

ΠΡΟΣ : Υπουργό Πολιτισμού & Αθλητισμού, Κα Λυδία Κονιόρδου
Μπουμπουλίνας 20-22, 106 82 Αθήνα
Φαξ: +30 210 82 01 405
Email: minoff@culture.gr

Αθήνα 10-07-2017
Αρ. Πρωτ: 73

ΘΕΜΑ: ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2014/26 ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ & ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ – ΑΙΤΗΜΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΑΠΟ 6/7/2017 ΣΧΝ

Αξιότιμη Κυρία Υπουργέ,

Σε συνέχεια της σημερινής συνάντησης με Εσάς κι εκπροσώπους του Υπουργείου επί του παραπάνω θέματος, επιπρόσθετα των προηγούμενων υπομνημάτων μας επ' αυτού, **παρακαλούμε να ληφθεί υπόψη το αίτημα του Οργανισμού μας που εκπροσωπεί τους φωτογράφους, για κατάργηση ή τροποποίηση, αντίστοιχα, των παρακάτω διατάξεων του Σχεδίου Νόμου, σύμφωνα με τις συνημμένες προτάσεις μας.**

Ο Οργανισμός μας είναι αυτοδιαχειριζόμενος μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης, που αποτελείται, διοικείται κι ελέγχεται από τους δικαιούχους φωτογράφους μέλη του και τους κληρονόμους τους, δηλαδή πληροί όλες τις προϋποθέσεις του «οργανισμού συλλογικής διαχείρισης» της περ. α' του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/26. Οι δικαιούχοι του Οργανισμού μας ανήκουν στον ασθενέστερο οικονομικά κλάδο των δημιουργών, που, μαζί με τους ερμηνευτές κι εκτελεστές, αποτελούν τη βάση των εργατών του πνεύματος και της δημιουργίας του Πολιτισμού της χώρας μας.

Οι διατάξεις περί ρύθμισης της συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας προϋποθέτουν την ύπαρξη και διατήρηση του Συνταγματικά κατοχυρωμένου (άρ. 17Σ) δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας. Το Σχέδιο Νόμου θίγει τόσο το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας όσο και τη συλλογική διαχείρισή του και συνεπώς έχουμε εύλογο έννομο συμφέρον να εκφράσουμε το έντονο ενδιαφέρον μας για το περιεχόμενό του.

Παρατηρούμε ότι, παρά τις όποιες βελτιώσεις του, διατηρεί, ακόμη, ορισμένες σημαντικές διατάξεις σε βάρος των μη κερδοσκοπικών οργανισμών των δικαιούχων, ιδιαίτερα όσον αφορά τα παρακάτω ζητήματα:

(α) Επί του άρθρου 55, παρ. 2, περ. Α του Σχεδίου Νόμου, όσον αφορά την τροποποίηση του άρθρου 18 παρ. 3 του ν.2121/93 για την υποχρέωση των εισαγωγέων ή κατασκευαστών περί καταβολής εύλογης αμοιβής/αποζημίωσης επί της τιμής εισαγωγής ή παραγωγής τεχνικών μέσων πρόσφορων για αναπαραγωγή έργων πνευματικής ιδιοκτησίας προς ιδιωτική χρήση, προβλέπεται η επιλεκτική μείωση, ακόμη και η κατάργηση της εύλογης αμοιβής για συγκεκριμένα τέτοια τεχνικά μέσα. Ειδικότερα:

(i) Είναι αντισυνταγματική και αντίθετη προς τη νομοθεσία της ΕΕ και τη νομολογία του ΔΕΕ, η πρόβλεψη, με νομοθετική παρέμβαση (στο άρθρο 18 παρ. 3 ν. 2121/93), μιας νέας κατηγορίας μειωμένης εύλογης αμοιβής σε ποσοστό μόλις 1% επί της τιμής εισαγωγής ή παραγωγής ηλεκτρονικών υπολογιστών, έξυπνων κινητών τηλεφώνων και δικτυωμένων φορητών συσκευών (tablets), ενώ αυτά τα πρόσφορα τεχνικά μέσα προς αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση προβλέπεται νομοθετικά ότι υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της εύλογης αμοιβής (με βάση την Οδηγία 2001/29, τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ και την ενδεικτική αναφορά στη παρ. 3 του άρθρου 18 ν.2121/93), σύμφωνα με τους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης και ήδη διεκδικείται από τους οργανισμούς συλλ. διαχείρισης, ενώπιον των Ελληνικών Δικαστηρίων, η εύλογη αμοιβή επ' αυτών, ως υπαγόμενων στην ανώτερη κατηγορία εύλογης αμοιβής 6%.

Επιπρόσθετα δηλαδή, είναι αντισυνταγματική [κατά παράβαση των άρθρων 94 § 4 (ιδίως, τελευταίο εδάφιο) και 95 § 5, καθώς επίσης των άρθρων 17, 4 παρ. 1 και 20 παρ. 1 του Συντάγματος] και είναι αντίθετη προς την ΕΣΔΑ (άρθρο 6 παρ. 1 αυτής), κάθε μορφή νομοθετικής παρέμβασης στις εκκρεμούσες δίκες κατά εισαγωγέων και παραγωγών κινητών, ηλεκτρονικών υπολογιστών και ταμπλετών και μάλιστα με τον περιορισμό του ποσοστού εύλογης αμοιβής σε 1% από το ισχύον 6% και με αντικοινοτικό περιορισμό των διεκδικούμενων δικαιωμάτων των δημιουργών, των ερμηνευτών-εκτελεστών και των παραγωγών (βλ. επίσης σχετικά Σκουρή σε ΝοΒ 1989, σελ. 50-66 και Τσάτσο, Βενιζέλο σε ΝοΒ 1988, σελ. 1574-1580).

Επίσης, είναι αντίθετη στη νομοθεσία της ΕΕ, στη νομολογία του ΔΕΕ και στο Σύνταγμα η κατάργηση, με νομοθετική παρέμβαση, της εύλογης αμοιβής επί απλών κινητών τηλεφώνων κι επί έξυπνων κινητών τηλεφώνων (smartphones) με μέγεθος εσωτερικής μνήμης τυχαίας προσπέλασης (RAM) κάτω των 4 GB, προς όφελος των υπόχρεων εισαγωγέων και κατασκευαστών τους, καθώς επίσης η νομοθετική διάσπαση των «άλλων αποθηκευτικών μέσων» σε «αποθηκευτικά μέσα χωρητικότητας κάτω του ενός (1) TByte ή ίσο και άνω του ενός (1) TByte» προς όφελος εκδοτών εντύπων και ΜΜΕ που το ΔΕΕ έχει αποφανθεί ότι δεν έχουν τέτοιο δικαίωμα και σε κάθε περίπτωση σε βάρος των δημιουργών.

(ii) Επιπρόσθετα, είναι αντισυνταγματική και αντίθετη προς τη νομοθεσία του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας και τη νομοθεσία της ΕΕ, η **πρόβλεψη οιαυδήποτε δικαιώματος εύλογης αμοιβής των εκδοτών εντύπων και ΜΜΕ, που σε κάθε περίπτωση στερούνται αυτού του δικαιώματος, με βάση τη νομολογία του ΔΕΕ (υπόθεση Reprobel)**, όσον αφορά, αντίστοιχα, το δικαίωμα εύλογης αμοιβής:

- σε ποσοστό 4% επί της τιμής εισαγωγής ή παραγωγής φωτοτυπικού χαρτιού, φωτοτυπικών μηχανημάτων, σαρωτών, εκτυπωτών κι επί «άλλων αποθηκευτικών μέσων» χωρητικότητας κάτω του ενός (1) TByte **και μάλιστα κατά το παντελώς παράνομο και αυθαίρετο ποσοστό 50%** σε σχέση με τους δημιουργούς (εικαστικούς, φωτογράφους, συγγραφείς, μεταφραστές, δημοσιογράφους και θεατρικούς συγγραφείς),

- σε ποσοστό 1% επί της τιμής εισαγωγής ή παραγωγής ηλεκτρονικών υπολογιστών, έξυπνων κινητών τηλεφώνων και δικτυωμένων φορητών συσκευών (tablets).

(β) Επί του άρθρου 18 του Σχεδίου Νόμου, είναι αντισυνταγματική και αντικοινοτική η αγορανομικού δικαίου διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 18 περί υποχρεωτικού νομοθετικού περιορισμού των εξόδων διαχείρισης κάθε μη κερδοσκοπικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, σε ποσοστό 20% επί των ετησίων ακαθαρίστων εσόδων, χωρίς εξαιρέσεις.

Η ίδια η Πολιτεία, σε αντίθεση με άλλα κράτη – μέλη της ΕΕ, προκαλεί με τροπολογίες της τη σταδιακή απομείωση του δικαιώματος εύλογης αμοιβής και της συλλογικής διαχείρισης και προστασίας του Συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας. Ενδεικτικά, οι διατάξεις που ρυθμίζουν το δικαίωμα εύλογης αμοιβής (άρθρο 18 ν. 2121/93), μετά από τις 10.09.2002, επιπλέον της παραπάνω διάταξης της παρ. του άρθρου 55 του Σχεδίου Νόμου, έχουν υποστεί ουσιαστικές τροποποιήσεις που έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωσή της ή/και την αύξηση της δυσκολίας προσδιορισμού και διεκδίκησής της [όπως, ειδικότερα, με την παρ. 1 του άρθρου 14 του Ν. 3049/2002 (Α 212/10.09.2002) αντικαταστάθηκε η παρ. 3 του άρθρου 18 και με την παρ. 2 του άρθρου 235 του ν. 4281/2014 (Α' 160/8.8.2014) προσετέθηκε η παρ. 12 στο άρθρο 18 ν.2121/93]. **Τέτοιες νομοθετικές διατάξεις που μειώνουν τα έσοδα των δικαιούχων από τη συλλογική διαχείριση έχουν ως συνέπεια τον εξαναγκασμό των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης σε αύξηση των εξόδων διεκδίκησης των δικαιωμάτων των μελών τους, προκειμένου να ενεργούν σύμφωνα με τον καταστατικό τους σκοπό.**

Επιπλέον, η συνολική διαχειριστική επιβάρυνση των μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης αυξάνεται δυσανάλογα, σε συνδυασμό με το αυξημένο κόστος τεχνικής, τεχνολογικής, διοικητικής και λογιστικής επιβάρυνσης που απαιτείται ανελαστικά για την προσαρμογή και λειτουργία τους, με βάση τις αντίστοιχες διατάξεις που τίθενται από αυτό το Σχέδιο Νόμου και οι οποίες υπερβαίνουν το πλαίσιο της Οδηγίας 2014/26.

Οι παραπάνω, όμως, διαπιστώσεις και η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 18 του Σχεδίου Νόμου, περί συγκεκριμενοποίησης των διαχειριστικών εξόδων, έρχονται σε ευθεία αντίθεση με την αρχή της ουδετερότητας που διέπει την Οδηγία 2014/26 (βλ. άρθρο 4 της Οδηγίας) και με την παρ. 3 του άρθρου 12 αυτής, που σε ουδεμία περίπτωση προβλέπουν καθορισμό οροφής εξόδων διαχείρισης μέχρι 20% των ακαθαρίστων εσόδων ενός μη κερδοσκοπικού οργανισμού.

Η εξαίρεση μόνο μερικών και μάλιστα ελαχίστων από τις δαπάνες δικαστικής διεκδίκησης των δικαιωμάτων των μελών του οργανισμού, όπως εμπεριέχεται στο Σχέδιο Νόμου, πέραν της αναγκαίας φραστικής νομοτεχνικής βελτίωσής της (εξ αιτίας λεκτικών αντιφάσεων, όπως: «...συμπεριλαμβάνεται αποκλειστικά το σύνολο του ποσού .....και αφορά τα σχετικά ιδίως δικαστικά ένσημα,...») χρήζει και ουσιαστικής νομοτεχνικής συμπλήρωσης, διότι «...για την εισαγωγή και τη διεξαγωγή της δίκης...» απαιτούνται επιπλέον, υποχρεωτικά, τουλάχιστον, εκθέσεις επίδοσης δικαστικών επιμελητών, συμβολαιογραφικά πληρεξούσια και ένορκες βεβαιώσεις, τεχνικές εκθέσεις εμπειρογνομόνων και νομικές γνωμοδοτήσεις ακαδημαϊκών, που συνεπάγονται σημαντικό κόστος.

Επίσης, παντελώς αυθαίρετα, δεν εμπεριέχονται σε αυτή την εξαίρεση οι πραγματικές αμοιβές δικηγόρων με έμμισθη εντολή, καθώς και κατά περίπτωση πληρεξουσίων δικηγόρων εκπροσωπούμενων κατ' ανάθεση τον αντίστοιχο μη κερδοσκοπικό οργανισμό για την εξώδικη και δικαστική διεκδίκηση και προστασία των συλλογικών ή/και ατομικών δικαιωμάτων των μελών του.

Σε κάθε περίπτωση δε, εκτός πάσης πραγματικότητας, δεν εμπεριέχεται η εξαίρεση ενός ελαχίστου ορίου ανελαστικών εξόδων έως 150.000 ευρώ ανά οργανισμό, ετήσια, **σωρευτικά** με τη προβλεπόμενη «εύλογη υπέρβαση του ορίου .....ύστερα από σχετική οικονομοτεχνική μελέτη, την κατάρτιση της οποίας μπορεί να ζητήσει το διοικητικό συμβούλιο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ύστερα από πρόταση του εποπτικού συμβουλίου, που είναι δεσμευτική και μόνο εάν τα αποτελέσματα της μελέτης γίνουν δεκτά από το εποπτικό συμβούλιο». Νομοτεχνικά, αυτή η πρόβλεψη προτείνεται να συμπληρωθεί με την αναφορά «Οι ως άνω οικονομοτεχνικές μελέτες δύνανται να καταρτίζονται οποτεδήποτε εντός εκάστου οικονομικού έτους».

Σε διαφορετική περίπτωση, προκαλείται νομοθετική παρεμπόδιση της υλοποίησης του καταστατικού σκοπού κάθε μη κερδοσκοπικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ανεξάρτητα από το οικονομικό μέγεθός του. Επίσης, προκαλείται αναγκαστικός νομοθετικός περιορισμός του μη κερδοσκοπικού οργανισμού σε δυσλειτουργία, λόγω αδυναμίας διεκδίκησης των νομίμων συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων των μελών του, που θα έχει ως αποτέλεσμα, μετά βεβαιότητας, την οικονομική δυσπραγία. Αυτή θα έχει ως περαιτέρω επακόλουθο την επιβολή συνδίκου ή επιτρόπου εξυγίανσης, σύμφωνα με τα παρακάτω προβλεπόμενα στο άρθρο 52 του Σχεδίου Νόμου, με συνέπεια την διάλυση ή την απορρόφηση των μη κερδοσκοπικών οργανισμών ολόκληρων κλάδων δημιουργών, που είναι και οι ασθενέστεροι οικονομικά.

(γ) Επί του άρθρου 10 του Σχεδίου Νόμου, όσον αφορά το εποπτικό συμβούλιο, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι αποτελούνται, διοικούνται κι ελέγχονται από τα μέλη τους, είναι αντισυνταγματικές και αντικοινοτικές οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 αυτού του άρθρου κατά το μέρος που δεν εμπεριέχουν ρητή πρόβλεψη, η οποία να καθορίζει ότι «τα μέλη του Εποπτικού συμβουλίου κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης είναι δικαιούχοι του» και όχι απλά «εκπρόσωποι» αυτών των δικαιούχων, που ενδέχεται να είναι ακόμη και τρίτοι προς τον οργανισμό. Κατ' αυτό τον τρόπο είναι σε ευθεία αντίθεση με το Σύνταγμα λόγω παρέμβασης στην οικονομική ελευθερία και στην αυτονομία της νομικής προσωπικότητας του μη κερδοσκοπικού οργανισμού και επίσης είναι σε αντίθεση με την περ. α' του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/26, όπου μεταξύ άλλων απαιτείται ο μη κερδοσκοπικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης να ανήκει στα μέλη του ή να ελέγχεται από αυτά.

Ο κυρίαρχος ρόλος που προβλέπει το Σχέδιο Νόμου για το εποπτικό συμβούλιο του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ακόμη και του μη κερδοσκοπικού, υποδηλώνει και τη **σημασία της υποχρέωσης συμμετοχής μόνο δικαιούχων και όχι τρίτων σε αυτό**.

Ιδιαίτερα, η αρμοδιότητα του εποπτικού συμβουλίου περί λήψης απόφασης για την ανάθεση (σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 52 του Σχεδίου Νόμου) σε σύνδικο της εξυγίανσης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και (σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 52 του Σχεδίου Νόμου) σε επίτροπο εξυγίανσης, αν και, στην σκέψη 22 της Οδηγίας 2014/26, προβλέπεται η «λήψη των πιο σημαντικών αποφάσεων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης από τη γενική συνέλευση», αιτιολογεί πλήρως την ανάγκη ρητής νομοθετικής πρόβλεψης περί εκλογής μόνον δικαιούχων του οργανισμού στο εποπτικό συμβούλιο.

Σαφέστατα, η λήψη απόφασης για την ανάθεση της εξυγίανσης σε σύνδικο ή ακόμη και σε επίτροπο εξυγίανσης (σε αντίθεση με τη θέση του οργανισμού μας όσον αφορά τους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς) ανήκει στον πυρήνα της αυτονομίας/αυτοδιοίκησης του νομικού προσώπου του μη κερδοσκοπικού οργανισμού και μόνο τα μέλη του πρέπει να αποφασίζουν επ' αυτής, προς αποφυγή οιασδήποτε παρέμβασης τρίτου και ενδεχόμενης σύγκρουσης συμφερόντων.

(δ) Επί της παρ. 2 του άρθρου 52 του Σχεδίου Νόμου, που, νομοτεχνικά, στο τίτλο του θα έπρεπε να αναφέρεται «ο σύνδικος εξυγίανσης», είναι αντισυνταγματική (βλ. άρθρα 17 και 5, παρ. 1 & 3, καθώς επίσης άρθρα 20 και 106 παρ. 2, 3, 4, 5, 6 Σ), αντικοινοτική (βλ. άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, καθώς επίσης άρθρο 56 ΣΛΕΕ, άρθρο 3 παρ.1 και άρθρο 5 Οδηγίας 2001/29) και αντίθετη στην ΕΣΔΑ (άρθρο 6) και στο Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ (άρθρο 1 αυτού) η διάταξη όσον αφορά τον διορισμό Επιτρόπου Εξυγίανσης χωρίς εξαίρεση των μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης από τέτοια πρόβλεψη.

Η ταύτιση του μη κερδοσκοπικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης με την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 51 του Σχεδίου Νόμου είναι απαράδεκτη πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά και νομικά.

Η πρόβλεψη ότι ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού δύναται να υποβάλει αίτηση στο μονομελές Πρωτοδικείο της περιφέρειας όπου έχει την έδρα του ο μη κερδοσκοπικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, για τον ορισμό Επιτρόπου Εξυγίανσης και ενός αναπληρωτή του προτείνοντας, ύστερα από εισήγηση του ΟΠΙ ή ακόμη και του εποπτικού συμβουλίου (ούτε καν της γενικής συνέλευσης των δικαιούχων του μη κερδοσκοπικού οργανισμού) συνιστά ευθεία παρέμβαση τρίτων στον πυρήνα της αυτονομίας/αυτοδιοίκησης του νομικού προσώπου του μη κερδοσκοπικού οργανισμού, όπου μόνο τα μέλη του πρέπει να αποφασίζουν επί της τύχης του, σύμφωνα με την σκέψη 22 της Οδηγίας 2014/26, σύμφωνα με την οποία ρητά προβλέπεται η *«λήψη των πιο σημαντικών αποφάσεων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης από τη γενική συνέλευση»*.

Στην προαναφερόμενη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 52 του Σχεδίου Νόμου δεν ορίζεται ποιό μπορεί να είναι το *«σοβαρό οικονομικό ή διαχειριστικό πρόβλημα»* του μη κερδοσκοπικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης που θέτει σε διακινδύνευση τα δικαιώματα των δικαιούχων, δεδομένου ότι αυτή η παντελώς αόριστη έννοια δεν συγκεκριμενοποιείται με κανένα απολύτως κριτήριο. Πρόκειται δηλαδή για εκτίμηση εντελώς αυθαίρετη και κατά περίπτωση καθοριζόμενη από τρίτους σε σχέση με τον μη κερδοσκοπικό οργανισμό, χωρίς άλλα συγκεκριμένα δεδομένα, όπως ισχύει σε σύγκριση με την έννοια της *«μόνιμης παύσης των πληρωμών»* που ορίζεται από το πτωχευτικό δίκαιο.

Επιπρόσθετα, με μια απλή *«πιθανολόγηση»* τρίτων ή ακόμη και του εποπτικού συμβουλίου που ενδέχεται να αποτελείται από τρίτους, με βάση την παραπάνω αόριστη δυνατότητα εκλογής μελών του από εκπροσώπους των δικαιούχων (κατ' άρθρο 10 του Σχεδίου Νόμου), δύναται να εκληφθεί, παντελώς αυθαίρετα, ως δεδομένο ότι δήθεν κάποιος μη κερδοσκοπικός οργανισμός *«δεν είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του»*.

Ως γνωστό, όμως, ο μη κερδοσκοπικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει ως σκοπό τη διεκδίκηση, τη συλλογή, τη διαχείριση και τη διανομή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στα μέλη και στους εν γένει δικαιούχους του, που είναι πρακτικά και οι μόνοι ενδεχόμενοι πιστωτές του. Συνεπώς, η μόνη αρμόδια να αποφασίσει για το μέλλον του μη κερδοσκοπικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης θα έπρεπε να είναι η γενική συνέλευση των μελών του κι εφόσον αυτά έχουν κάποια απαίτηση εναντίον του τότε δύναται να αποφασίσουν στη γενική συνέλευσή του οργανισμού.

Η πρόβλεψη περί δυνατότητας ευθείας παρέμβασης τρίτων στον πυρήνα της αυτονομίας/αυτοδιοίκησης του νομικού προσώπου του μη κερδοσκοπικού οργανισμού όπου μόνο τα μέλη του πρέπει να αποφασίζουν επί της τύχης του, σύμφωνα με την σκέψη 22 της Οδηγίας 2014/26, **εγείρει ερωτήματα τόσο για την συμβατότητα με τη κοινοτική νομοθεσία όσο και για την συνταγματικότητα της παρ. 2 του άρθρου 52 του Σχεδίου Νόμου.**

Κατόπιν των ανωτέρω κι επειδή εξ αρχής έχουμε εκφράσει, με έγγραφο προς το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, την σαφή αντίθεσή μας σε διατάξεις που εμπεριέχονται σε αυτό το Σχέδιο Νόμου καθ' υπέρβαση του πλαισίου της Οδηγίας 2014/26 και της Οδηγίας 2001/29,

Κυρία Υπουργέ,

Εν όψει της συζήτησης του ως άνω από 6/7/2017 Σχεδίου Νόμου στη Βουλή των Ελλήνων, **ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ** να ληφθεί υπόψη το αίτημά μας περί καταργήσεως ή τροποποιήσεως συγκεκριμένων διατάξεών του, σύμφωνα με τις ειδικότερες συνημμένες προτάσεις μας, υπέρ των μη κερδοσκοπικών οργανισμών των ασθενεστερών οικονομικά δημιουργών δικαιούχων, δεδομένου ότι αυτό το αίτημά μας βασίζεται, τεκμηριωμένα, σε διατάξεις του Συντάγματος, σε διατάξεις της Ενωσιακής νομοθεσίας, στη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη Παγκόσμια Νομοθεσία περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων.

Με Εκτίμηση
Για τον ΟΣΔ ΦΟΙΒΟΣ Συν. Π.Ε.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.

**Οι προτάσεις του οργανισμού μας για περαιτέρω τροποποίηση
της παρ. 2Α του άρθρου 55 ΣχΝ**

Άρθρο 55

Καταργούμενες και τροποποιούμενες διατάξεις του ν. 2121/1993

1. ....

2. Στο άρθρο 18 του ν. 2121/1993 επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

Α. Η παρ. 3, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 3049/2002 (Α' 212) και τροποποιήθηκε με την παρ. 8 του άρθρου 46 του ν. 3905/2010 (Α' 219), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Εάν για την ελεύθερη αναπαραγωγή του έργου για ιδιωτική χρήση χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, όπως συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλοι υλικοί φορείς πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, στα οποία συμπεριλαμβάνονται οι υλικοί φορείς ψηφιακής αντιγραφής -ιδίως CD-RW, CD-R, DVD και άλλα αποθηκευτικά μέσα, ~~χωρητικότητας κάτω του ενός (1) TByte ή ίσο και άνω του ενός (1) TByte~~, ηλεκτρονικοί υπολογιστές, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι δικτυωμένες φορητές συσκευές (tablets) και τα έξυπνα κινητά τηλέφωνα (smartphones) με μέγεθος εσωτερικής μνήμης τυχαίας προσπέλασης (RAM) άνω των 4 GB συσκευές ή εξαρτήματα ανεξάρτητα εάν λειτουργούν σε συνάρτηση ή μη με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και χρησιμοποιούνται για την ψηφιακή αντιγραφή, μετεγγραφή ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγή, φωτοτυπικές συσκευές και χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες, οφείλεται εύλογη αμοιβή στο δημιουργό του έργου και στους κατά την παρούσα διάταξη δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, με εξαίρεση τα προς εξαγωγή είδη. Η εύλογη αμοιβή καθορίζεται ως εξής:

α) η αμοιβή για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές ~~στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι δικτυωμένες φορητές συσκευές (tablets) και τα έξυπνα κινητά τηλέφωνα (smartphones) με μέγεθος εσωτερικής μνήμης τυχαίας προσπέλασης (RAM) άνω των 4 GB~~ ορίζεται σε 4% 6% της αξίας τους. Η αμοιβή κατανέμεται στους πνευματικούς δημιουργούς, στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, στους παραγωγούς γραμμένων μαγνητικών ταινιών ή άλλων γραμμένων υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας ~~και στους εκδότες εντύπων~~. Η κατανομή των ποσοστών της εύλογης αμοιβής επί των ηλεκτρονικών υπολογιστών στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της κάθε κατηγορίας ή υποκατηγορίας δικαιούχων, ο τρόπος είσπραξης και καταβολής καθορίζονται με τα προβλεπόμενα στην παρ. 11.

β) η αμοιβή για τις συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλους υλικούς φορείς πρόσφορους για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, στα οποία συμπεριλαμβάνονται οι υλικοί φορείς ψηφιακής αντιγραφής, ~~εκτός των αποθηκευτικών μέσων χωρητικότητας κάτω του 1 TByte τα αποθηκευτικά μέσα~~, όπως επίσης και για συσκευές ή εξαρτήματα ανεξάρτητα εάν λειτουργούν σε συνάρτηση ή μη με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και χρησιμοποιούνται για την ψηφιακή αντιγραφή, μετεγγραφή ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγή (εκτός των σαρωτών και των εκτυπωτών) ορίζεται σε 6% της αξίας. Η αμοιβή κατανέμεται κατά 55% στους πνευματικούς δημιουργούς, 25% στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και 20% στους παραγωγούς γραμμένων μαγνητικών ταινιών ή άλλων γραμμένων υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας,

γ) σε 4% της αξίας των φωτοτυπικών συσκευών, των σαρωτών, ~~των εκτυπωτών~~, του χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπίες ~~καθώς και των αποθηκευτικών μέσων χωρητικότητας κάτω του 1 TByte~~. Η αμοιβή κατανέμεται ~~εξ ημισείας~~ μεταξύ των πνευματικών δημιουργών ~~και των εκδοτών εντύπων~~ σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 11.

Στην έννοια των φωτοτυπικών μηχανημάτων ή συσκευών συμπεριλαμβάνεται και κάθε πολυμηχάνημα το οποίο έχει τη δυνατότητα φωτοαντιγραφικής αναπαραγωγής.

Σε κάθε περίπτωση από τις ανωτέρω ο υπολογισμός της αξίας γίνεται κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο. Η αμοιβή καταβάλλεται από τους εισαγωγείς ή από τους παραγωγούς των αντικειμένων αυτών και σημειώνεται στο τιμολόγιο, εισπράττεται δε από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και καλύπτουν εν όλω ή εν μέρει την ενδιαφερόμενη κατηγορία των δικαιούχων.

Στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου, ο ΟΠΙ, βάσει εξειδικευμένης μελέτης που διενεργεί και στην οποία λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη της τεχνολογίας, την ελληνική, την ενωσιακή και τη διεθνή αγορά, μπορεί να εισηγείται στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού ρυθμίσεις αναφορικά με τα τεχνικά μέσα και τα χαρακτηριστικά τους, το ποσοστό της αμοιβής επί της αξίας τους, τις κατηγορίες δικαιούχων καθώς και τα ποσοστά αμοιβής ανά κατηγορία.

//

Αιτιολογική Σκέψη **Περαιτέρω Τροποποίησης της παρ. 2Α του άρθρου 55 ΣχΝ**

(α) Επί του άρθρου 55, παρ. 2, περ. Α του Σχεδίου Νόμου, όσον αφορά την τροποποίηση του άρθρου 18 παρ. 3 του ν.2121/93 για την υποχρέωση των εισαγωγέων ή κατασκευαστών περί καταβολής εύλογης αμοιβής/αποζημίωσης επί της τιμής εισαγωγής ή παραγωγής τεχνικών μέσων πρόσφορων για αναπαραγωγή έργων πνευματικής ιδιοκτησίας προς ιδιωτική χρήση, προβλέπεται η επιλεκτική μείωση, ακόμη και η κατάργηση της εύλογης αμοιβής για συγκεκριμένα τέτοια τεχνικά μέσα. Ειδικότερα:

(i) Είναι αντισυνταγματική και αντίθετη προς τη νομοθεσία της ΕΕ και τη νομολογία του ΔΕΕ, η πρόβλεψη, με νομοθετική παρέμβαση (στο άρθρο 18 παρ. 3 ν. 2121/93), μιας νέας κατηγορίας μειωμένης εύλογης αμοιβής σε ποσοστό μόλις 1% επί της τιμής εισαγωγής ή παραγωγής ηλεκτρονικών υπολογιστών, έξυπνων κινητών τηλεφώνων και δικτυωμένων φορητών συσκευών (tablets), ενώ αυτά τα πρόσφορα τεχνικά μέσα προς αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση προβλέπεται νομοθετικά ότι υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της εύλογης αμοιβής (με βάση την Οδηγία 2001/29, τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ και την ενδεικτική αναφορά στη παρ. 3 του άρθρου 18 ν.2121/93), σύμφωνα με τους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης και ήδη διεκδικείται από τους οργανισμούς συλλ. διαχείρισης, ενώπιον των Ελληνικών Δικαστηρίων, η εύλογη αμοιβή επ'αυτών, ως υπαγόμενων στην ανώτερη κατηγορία εύλογης αμοιβής 6%.

Επιπρόσθετα δηλαδή, είναι αντισυνταγματική [κατά παράβαση των άρθρων 94 § 4 (ιδίως, τελευταίο εδάφιο) και 95 § 5, καθώς επίσης των άρθρων 17, 4 παρ. 1 και 20 παρ. 1 του Συντάγματος] και είναι αντίθετη προς την ΕΣΔΑ (άρθρο 6 παρ. 1 αυτής), κάθε μορφή νομοθετικής παρέμβασης στις εκκρεμούσες δίκες κατά εισαγωγέων και παραγωγών κινητών, ηλεκτρονικών υπολογιστών και ταμπλετών και μάλιστα με τον περιορισμό του ποσοστού εύλογης αμοιβής σε 1% από το ισχύον 6% και με αντικοινοτικό περιορισμό των διεκδικούμενων δικαιωμάτων των δημιουργών, των ερμηνευτών-εκτελεστών και των παραγωγών (βλ. επίσης σχετικά Σκουρή σε ΝοΒ 1989, σελ. 50-66 και Τσάτσο, Βενιζέλο σε ΝοΒ 1988, σελ. 1574-1580).

Επίσης, είναι αντίθετη στη νομοθεσία της ΕΕ, στη νομολογία του ΔΕΕ και στο Σύνταγμα η κατάργηση, με νομοθετική παρέμβαση, της εύλογης αμοιβής επί απλών κινητών τηλεφώνων κι επί έξυπνων κινητών τηλεφώνων (smartphones) με μέγεθος εσωτερικής μνήμης τυχαίας προσπέλασης (RAM) κάτω των 4 GB, προς όφελος των υπόχρεων εισαγωγέων και κατασκευαστών τους, καθώς επίσης η νομοθετική διάσπαση των «άλλων αποθηκευτικών μέσων» σε «αποθηκευτικά μέσα χωρητικότητας κάτω του ενός (1) TByte ή ίσο και άνω του ενός (1) TByte» προς όφελος εκδοτών εντύπων και ΜΜΕ που το ΔΕΕ έχει αποφανθεί ότι δεν έχουν τέτοιο δικαίωμα και σε κάθε περίπτωση σε βάρος των δημιουργών.

(ii) Επιπρόσθετα, είναι αντισυνταγματική και αντίθετη προς τη νομοθεσία του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας και τη νομοθεσία της ΕΕ, η **πρόβλεψη οιαδήποτε δικαιώματος εύλογης αμοιβής των εκδοτών εντύπων και ΜΜΕ, που σε κάθε περίπτωση στερούνται αυτού του δικαιώματος, με βάση τη νομολογία του ΔΕΕ (υπόθεση Reprobel)**, όσον αφορά, αντίστοιχα, το δικαίωμα εύλογης αμοιβής:

- σε ποσοστό 4% επί της τιμής εισαγωγής ή παραγωγής φωτοτυπικού χαρτιού, φωτοτυπικών μηχανημάτων, σαρωτών, εκτυπωτών κι επί «άλλων αποθηκευτικών μέσων» χωρητικότητας κάτω του ενός (1) TByte και **μάλιστα κατά το παντελώς παράνομο και αυθαίρετο ποσοστό 50%** σε σχέση με τους δημιουργούς (εικαστικούς, φωτογράφους, συγγραφείς, μεταφραστές, δημοσιογράφους και θεατρικούς συγγραφείς),

- σε ποσοστό 1% επί της τιμής εισαγωγής ή παραγωγής ηλεκτρονικών υπολογιστών, έξυπνων κινητών τηλεφώνων και δικτυωμένων φορητών συσκευών (tablets).

Ως βλαπτική συνέπεια της τυχούσας νομοθετικής πρόβλεψης περί ένταξης των εκδοτών εντύπων και ΜΜΕ στο δικαίωμα εύλογης αμοιβής από ψηφιακά τεχνικά μέσα, ενώ δεν προβλέπεται από τη νομοθεσία της ΕΕ συγγενικό δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας εκδοτών (σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 5 της Οδηγίας 2001/29 ΕΕ και τις αποφάσεις ΔΕΕ επί των υποθέσεων C-572/13 και C-301/15) αναφέρεται ενδεικτικά η πρόσθετη διεκδίκηση εκ μέρους τους μεγάλου τμήματος από το ίδιο δυσανάλογα μάλιστα μειωμένο ποσοστό δικαιωμάτων εύλογης αμοιβής.

Ειδικότερα, όσον αφορά την ανυπαρξία δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας των εκδοτών βιβλίων και ΜΜΕ

Οι εκδότες βιβλίου και ΜΜΕ δεν εγκρίθηκαν ποτέ ως δικαιούχοι δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας μέσω του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας (συνθήκη της Ρώμης) ή της ΕΕ [βλ. άρθρα 2 και 5 Οδηγίας 2001/29, και αποφάσεις ΔΕΕ επί των υποθέσεων C-572/13 και C-301/15, καθώς και απόφαση του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου Γερμανίας με ημ/νία 21.04.2016 επί της υπόθεσης (υπό στοιχεία BGH i ZR 198/13) Vogel] και ως εκ τούτου δεν υφίστανται, σύμφωνα με το ενωσιακό αλλά και το ελληνικό δίκαιο, κάποια ζημία υπό την έννοια της εξαιρέσεως της ιδιωτικής αντιγραφής, με συνέπεια να μην μπορούν να ωφεληθούν από την είσπραξη αποζημιώσεως βάσει της προαναφερόμενης διάταξης. Μια τυχούσα τέτοια επιπρόσθετη ωφέλειά τους θα έχει ως αποτέλεσμα να στερήσει από τους δημιουργούς - νόμιμους δικαιούχους του δικαιώματος αναπαραγωγής το σύνολο της αποζημιώσεως που δικαιούνται βάσει των ίδιων εξαιρέσεων ή τμήμα αυτής. Παρά ταύτα οι εκδότες εμφανίζονται ως διαχειριστές των δικαιωμάτων των δημιουργών, μέσω συμβάσεων εκχώρησης δικαιωμάτων, και συμμετέχουν ως μέλη σε αυτοδιαχειριζόμενους ΟΣΔ μαζί με τους δημιουργούς που τους εκχωρούν τα δικαιώματά τους.

Αυτές οι αντίθετες προς το ενωσιακό δίκαιο και την προαναφερόμενη νομολογία του ΔΕΕ πρακτικές έγιναν αντιληπτές από την ΕΕ και γι' αυτό προτάθηκε πρόσφατα, για το μέλλον, προσχέδιο νομοθεσίας που θα αφορά την εκμετάλλευση των έργων πνευματικής ιδιοκτησίας αλλά μόνο από εκδότες ΜΜΕ στην ψηφιακή αγορά, μέσω κάποιας μορφής συμβατικής εκχώρησης από τους δημιουργούς. **Αναγνωρίζεται δηλαδή από την ΕΕ ότι οι εκδότες μέχρι σήμερα δεν έχουν δικαίωμα στη πνευματική ιδιοκτησία στη ψηφιακή αγορά και γίνεται μια προσπάθεια κάποιας μορφής νομιμοποίησης της συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων των δημιουργών από τους εκδότες ΜΜΕ, για το μέλλον, μέσω σύμβασης, αν και όποτε ψηφισθεί το παραπάνω προσχέδιο νομοθετικής πρότασης.**

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, είναι πολιτικά αντιφατική η διατήρηση των επιχειρηματιών εκδοτών καθώς και ποσοστού τους 50% έναντι των δημιουργών στην είσπραξη 4% της εύλογης αμοιβής του άρθρου 18 §3 Ν. 2121/1993, τουλάχιστον μέχρι σήμερα, καθώς επίσης η συμμετοχή τους με νεότερη νομοθεσία σε εύλογη αμοιβή επί των κινητών, ηλεκτρονικών υπολογιστών και ταμπλετών, που είναι τεχνικά μέσα ψηφιακής αγοράς και στα οποία δεν συμμετείχαν μέχρι σήμερα (ο ΟΣΔΕΛ συμμετέχει στην εύλογη αμοιβή επί τεχνικών μέσων για οπτικοακουστικά και μουσικά έργα μόνο μέσω των δημιουργών του, συγγραφέων και δημοσιογράφων).

**Οι προτάσεις του οργανισμού μας για περαιτέρω τροποποίηση
της παρ. 3 του άρθρου 18 ΣχΝ**

**Άρθρο 18
Κρατήσεις**

(άρθρο 12 παρ. 1,2, 3 και 4 Οδηγίας)

1. ....
2. ....
3. Τα έξοδα διαχείρισης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις δικαιολογημένες και τεκμηριωμένες δαπάνες για τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Τα έξοδα διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν συνολικά κατά μέσο όρο ποσοστό 20% των ακαθάριστων εσόδων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης από δικαιώματα. Από το ποσοστό αυτό εξαιρούνται οι δαπάνες δικαστικής διεκδίκησης των δικαιωμάτων των μελών του οργανισμού, **μέχρι ποσού εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ ανά οικονομικό έτος**. Στις δαπάνες δικαστικής διεκδίκησης συμπεριλαμβάνεται ~~αποκλειστικά~~ το σύνολο του ποσού που καταβάλλεται υποχρεωτικά και επί αποδείξει για την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο και τη διεξαγωγή της δίκης και αφορά ~~τα σχετικά~~ ιδίως δικαστικά ένσημα, μεγαρόσημα, παράβολα και γραμμάτια, **επιδόσεις μέσω δικαστικών επιμελητών, συμβολαιογραφικά πληρεξούσια και ένορκες βεβαιώσεις, τεχνικές εκθέσεις εμπειρογνομόνων, νομικές γνωμοδοτήσεις ακαδημαϊκών, αμοιβές πληρεξουσίων δικηγόρων με έμμισθη εντολή και κατά περίπτωση ανάθεση**. Το ποσοστό αυτό ισχύει και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αποτελεί μέλος ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Το ποσοστό του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης-μέλους συνυπολογίζεται με το ποσοστό του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης σε σχέση με τη διαχείριση που ασκεί ο τελευταίος για λογαριασμό του πρώτου. Εύλογη υπέρβαση του ορίου επιτρέπεται ύστερα από σχετική οικονομοτεχνική μελέτη, την κατάρτιση της οποίας μπορεί να ζητήσει το διοικητικό συμβούλιο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ύστερα από πρόταση του εποπτικού συμβουλίου, που είναι δεσμευτική και μόνο εάν τα αποτελέσματα της μελέτης γίνουν δεκτά από το εποπτικό συμβούλιο. **Οι ως άνω οικονομοτεχνικές μελέτες δύνανται να καταρτίζονται οποτεδήποτε εντός εκάστου οικονομικού έτους**. Το ποσοστό αυτό (20%) δεν ισχύει για νεοσυσταθέντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και μέχρι και για τρία (3) έτη από την έναρξη λειτουργίας τους, υπό τον όρο ότι στο τέλος κάθε διαχειριστικής περιόδου εξετάζεται και διαπιστώνεται από τη γενική συνέλευση ή το εποπτικό συμβούλιο για τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51 η ανάγκη να διατηρηθεί η υπέρβαση του ανωτέρω ποσοστού 20%.
4. Όσα ισχύουν για τη χρήση και τη διαφάνεια στη χρήση των ποσών που κρατούνται ή συμψηφίζονται με τα έξοδα διαχείρισης εφαρμόζονται και σε οποιεσδήποτε άλλες κρατήσεις πραγματοποιούνται για να καλυφθούν έξοδα που προκύπτουν από τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων.

//

**Αιτιολογική Σκέψη
Περαιτέρω Τροποποίησης της παρ. 3 του άρθρου 18 ΣχΝ**

Ο νομοθετικός περιορισμός οροφής 20% εξόδων διαχείρισης επί των μη κερδοσκοπικών Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (ΟΣΔ) είναι μια αγορανομική διάταξη, που συνιστά αντισυνταγματική και αντικοινοτική νομοθετική παρέμβαση στην αρχή της αυτονομίας των νομικών προσώπων.

Οποιοσδήποτε νομοθετικός περιορισμός των εξόδων διαχείρισης των μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, με καθορισμό ποσοστού εξόδων 20% επί των ετησίων ακαθαρίστων εσόδων του, καθιστά την προάσπιση των συμφερόντων των μελών και τη λειτουργία των αυτοδιαχειριζόμενων οργανισμών ανέφικτη, ιδιαίτερα αν τυχόν θεσπισθεί χωρίς εξαίρεση για τις δικαστικές δαπάνες διεκδίκησης των δικαιωμάτων των μελών τους (όπως είναι οι δικηγορικές αμοιβές και οι αντιμισθίες των απασχολούμενων στους ΟΣΔ εμίσθων δικηγόρων, οι αμοιβές δικαστικών επιμελητών και συμβολαιογράφων, οι δαπάνες γνωμοδοτήσεων επί νομικών και τεχνικών ζητημάτων και οι λοιπές δικαστικές δαπάνες), καθώς επίσης και χωρίς εξαίρεση για τέτοιες δαπάνες μέχρι το ποσό των 150.000 ευρώ.

Μια τέτοια αντισυνταγματική νομοθετική πρόβλεψη είναι περιοριστική της άσκησης του απόλυτου δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας ιδιαίτερα των δημιουργών-μελών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, που προστατεύεται σύμφωνα και με τη νομοθεσία της ΕΕ, κατά τα ανωτέρω. Επιπλέον δε τέτοια περιοριστική διάταξη είναι αντίθετη στο δίκαιο της ΕΕ, διότι αντίστοιχη απαίτηση δεν αναφέρεται πουθενά στην Οδηγία 2014/26. Επιπρόσθετα, μάλιστα, αυτή η πρόβλεψη θα έχει, μετά βεβαιότητας, ως πολιτική και οικονομική συνέπεια, την κατάργηση της δραστηριοποίησης ολόκληρων κλάδων μη κερδοσκοπικών αυτοδιαχειριζόμενων οργανισμών (ιδιαίτερα των ασθενέστερων δημιουργών και ερμηνευτών-εκτελεστών). Επί παραδείγματι, θα καταστεί ασύμφορη η εφαρμογή αμοιβολογίων (καθώς στην πράξη θα ακυρώνονται), διότι οι δικαστικές δαπάνες και οι συναφείς νομικές αμοιβές για την προστασία και την διεκδίκηση των δικαιωμάτων των μελών των αυτοδιαχειριζόμενων οργανισμών θα υπερκαλύπτουν τα ποσά των αντίστοιχων προσβαλλόμενων δικαιωμάτων οι οποίες προβλέπονται από τα αμοιβολόγια και ιδιαίτερα τις χαμηλές.

Η ίδια η Πολιτεία, σε αντίθεση με άλλα κράτη – μέλη της ΕΕ, προκαλεί με τροπολογίες της τη σταδιακή απομείωση του δικαιώματος εύλογης αμοιβής και της συλλογικής διαχείρισης και προστασίας του Συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας. Ενδεικτικά, οι διατάξεις που ρυθμίζουν το δικαίωμα εύλογης αμοιβής (άρθρο 18 ν. 2121/93), μετά από τις 10.09.2002, επιπλέον της παραπάνω διάταξης της παρ. του άρθρου 55 του Σχεδίου Νόμου, έχουν υποστεί ουσιαστικές τροποποιήσεις που έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωσή της ή/και την αύξηση της δυσκολίας προσδιορισμού και διεκδίκησης της [όπως, ειδικότερα, με την παρ. 1 του άρθρου 14 του Ν. 3049/2002 (Α 212/10.09.2002) αντικαταστάθηκε η παρ. 3 του άρθρου 18 και με την παρ. 2 του άρθρου 235 του ν. 4281/2014 (Α' 160/8.8.2014) προστέθηκε η παρ. 12 στο άρθρο 18 ν.2121/93]. **Τέτοιες νομοθετικές διατάξεις που μειώνουν τα έσοδα των δικαιούχων από τη συλλογική διαχείριση έχουν ως συνέπεια τον εξαναγκασμό των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης σε αύξηση των εξόδων διεκδίκησης των δικαιωμάτων των μελών τους, προκειμένου να ενεργούν σύμφωνα με τον καταστατικό τους σκοπό.**

Επιπλέον, η συνολική διαχειριστική επιβάρυνση των μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης αυξάνεται δυσανάλογα, σε συνδυασμό με το αυξημένο κόστος τεχνικής, τεχνολογικής, διοικητικής και λογιστικής επιβάρυνσης που απαιτείται ανελαστικά για την προσαρμογή και λειτουργία τους, με βάση τις αντίστοιχες διατάξεις που τίθενται από αυτό το Σχέδιο Νόμου και οι οποίες υπερβαίνουν το πλαίσιο της Οδηγίας 2014/26.

Οι παραπάνω, όμως, διαπιστώσεις και η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 18 του Σχεδίου Νόμου, περί συγκεκριμενοποίησης των διαχειριστικών εξόδων, έρχονται σε ευθεία αντίθεση με την αρχή της ουδετερότητας που διέπει την Οδηγία 2014/26 (βλ. άρθρο 4 της Οδηγίας που ορίζει ότι «*Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μην τους επιβάλλουν υποχρεώσεις οι οποίες δεν είναι αντικειμενικά αναγκαίες για την προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων τους ή για την αποτελεσματική διαχείριση των*

δικαιωμάτων τους») και με την παρ. 3 του άρθρου 12 αυτής (το οποίο ορίζει απλά ότι «Τα έξοδα διαχείρισης δεν υπερβαίνουν τις δικαιολογημένες και τεκμηριωμένες δαπάνες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων»), που σε ουδεμία περίπτωση προβλέπουν καθορισμό οροφής εξόδων διαχείρισης μέχρι 20% των ακαθαρίστων εσόδων ενός μη κερδοσκοπικού οργανισμού.

Η εξαίρεση μόνο μερικών και μάλιστα ελαχίστων από τις δαπάνες δικαστικής διεκδίκησης των δικαιωμάτων των μελών του οργανισμού, όπως εμπεριέχεται στο Σχέδιο Νόμου, πέραν της αναγκαίας φραστικής νομοτεχνικής βελτίωσής της (εξ αιτίας λεκτικών αντιφάσεων, όπως: «...συμπεριλαμβάνεται αποκλειστικά το σύνολο του ποσού .....και αφορά τα σχετικά ιδίως δικαστικά ένσημα,...») χρήζει και ουσιαστικής νομοτεχνικής συμπλήρωσης, διότι «...για την εισαγωγή και τη διεξαγωγή της δίκης...» απαιτούνται επιπλέον, υποχρεωτικά, τουλάχιστον, εκθέσεις επίδοσης δικαστικών επιμελητών, συμβολαιογραφικά πληρεξούσια και ένορκες βεβαιώσεις, τεχνικές εκθέσεις εμπειρογνομόνων και νομικές γνωμοδοτήσεις ακαδημαϊκών, που συνεπάγονται σημαντικό κόστος.

Επίσης, παντελώς αυθαίρετα, δεν εμπεριέχονται σε αυτή την εξαίρεση οι πραγματικές αμοιβές δικηγόρων με έμμισθη εντολή, καθώς και κατά περίπτωση πληρεξουσίων δικηγόρων εκπροσωπούμενων κατ' ανάθεση τον αντίστοιχο μη κερδοσκοπικό οργανισμό για την εξώδικη και δικαστική διεκδίκηση και προστασία των συλλογικών ή/και ατομικών δικαιωμάτων των μελών του.

Σε κάθε περίπτωση δε, εκτός πάσης πραγματικότητας, δεν εμπεριέχεται η εξαίρεση ενός ελαχίστου ορίου ανελαστικών εξόδων έως 150.000 ευρώ ανά οργανισμό, ετήσια, σωρευτικά με τη προβλεπόμενη «εύλογη υπέρβαση του ορίου .....ύστερα από σχετική οικονομοτεχνική μελέτη, την κατάρτιση της οποίας μπορεί να ζητήσει το διοικητικό συμβούλιο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ύστερα από πρόταση του εποπτικού συμβουλίου, που είναι δεσμευτική και μόνο εάν τα αποτελέσματα της μελέτης γίνουν δεκτά από το εποπτικό συμβούλιο». Νομοτεχνικά, αυτή η πρόβλεψη προτείνεται να συμπληρωθεί με την αναφορά «Οι ως άνω οικονομοτεχνικές μελέτες δύνανται να καταρτίζονται οποτεδήποτε εντός εκάστου οικονομικού έτους».

Σε διαφορετική περίπτωση, προκαλείται νομοθετική παρεμπόδιση της υλοποίησης του καταστατικού σκοπού κάθε μη κερδοσκοπικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ανεξάρτητα από το οικονομικό μέγεθός του. Επίσης, προκαλείται αναγκαστικός νομοθετικός περιορισμός του μη κερδοσκοπικού οργανισμού σε δυσλειτουργία, λόγω αδυναμίας διεκδίκησης των νομίμων συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων των μελών του, που θα έχει ως αποτέλεσμα, μετά βεβαιότητας, την οικονομική δυσπραγία. Αυτή θα έχει ως περαιτέρω επακόλουθο την επιβολή συνδίκου ή επιτρόπου εξυγίανσης, σύμφωνα με τα παρακάτω προβλεπόμενα στο άρθρο 52 του Σχεδίου Νόμου, με συνέπεια την διάλυση ή την απορρόφηση των μη κερδοσκοπικών οργανισμών ολόκληρων κλάδων δημιουργών, που είναι και οι ασθενέστεροι οικονομικά.

**Οι προτάσεις του οργανισμού μας για περαιτέρω τροποποίηση
της παρ. 2 του άρθρου 10 του ΣχΝ**

Άρθρο 10

Εποπτικό συμβούλιο

(άρθρο 9 Οδηγίας)

1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης οφείλει να διαθέτει εποπτικό συμβούλιο, το οποίο παρακολουθεί τις δραστηριότητες και τις ενέργειες των φυσικών ή νομικών προσώπων που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού. Τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου μπορεί να είναι από τρία (3) έως πέντε (5).
2. Η εκπροσώπηση των διαφορετικών κατηγοριών μελών του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο εποπτικό συμβούλιο πρέπει να είναι δίκαιη και ισορροπημένη. **Τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου θα πρέπει να είναι δικαιούχοι του οργανισμού.**

//

Αιτιολογική Σκέψη

Περαιτέρω Τροποποίησης της παρ. 2 του άρθρου 10 του ΣχΝ

όσον αφορά το εποπτικό συμβούλιο, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι αποτελούνται, διοικούνται κι ελέγχονται από τα μέλη τους, είναι αντισυνταγματικές και αντικοινοτικές οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 αυτού του άρθρου κατά το μέρος που δεν εμπεριέχουν ρητή πρόβλεψη, η οποία να καθορίζει ότι «*τα μέλη του Εποπτικού συμβουλίου κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης είναι δικαιούχοι του*» και όχι απλά «*εκπρόσωποι*» αυτών των δικαιούχων, που ενδέχεται να είναι ακόμη και τρίτοι προς τον οργανισμό. Κατ'αυτό τον τρόπο είναι σε ευθεία αντίθεση με το Σύνταγμα λόγω παρέμβασης στην οικονομική ελευθερία και στην αυτονομία της νομικής προσωπικότητας του μη κερδοσκοπικού οργανισμού και επίσης είναι σε αντίθεση με την περ. α' του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/26, όπου μεταξύ άλλων απαιτείται ο μη κερδοσκοπικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης να ανήκει στα μέλη του ή να ελέγχεται από αυτά.

Ο κυρίαρχος ρόλος που προβλέπει το Σχέδιο Νόμου για το εποπτικό συμβούλιο του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ακόμη και του μη κερδοσκοπικού, υποδηλώνει και τη **σημασία της υποχρέωσης συμμετοχής μόνο δικαιούχων και όχι τρίτων σε αυτό.**

Ιδιαίτερα, η αρμοδιότητα του εποπτικού συμβουλίου περί λήψης απόφασης για την ανάθεση (σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 52 του Σχεδίου Νόμου) σε σύνδικο της εξυγίανσης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και (σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 52 του Σχεδίου Νόμου) σε επίτροπο εξυγίανσης, αν και, στην σκέψη 22 της Οδηγίας 2014/26, προβλέπεται η «*λήψη των πιο σημαντικών αποφάσεων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης από τη γενική συνέλευση*», αιτιολογεί πλήρως την ανάγκη ρητής νομοθετικής πρόβλεψης περί εκλογής μόνον δικαιούχων του οργανισμού στο εποπτικό συμβούλιο.

Σαφέστατα, η λήψη απόφασης για την ανάθεση της εξυγίανσης σε σύνδικο ή ακόμη και σε επίτροπο εξυγίανσης (σε αντίθεση με τη θέση του οργανισμού μας όσον αφορά τους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς) ανήκει στον πυρήνα της αυτονομίας/αυτοδιοίκησης του νομικού προσώπου του μη

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΩΝ
(ΣΥΝ. Π.Ε.) "ΦΟΙΒΟΣ"

κερδοσκοπικού οργανισμού και μόνο τα μέλη του πρέπει να αποφασίζουν επ' αυτής, προς αποφυγή οιασδήποτε παρέμβασης τρίτου και ενδεχόμενης σύγκρουσης συμφερόντων.

**Οι προτάσεις του οργανισμού μας για περαιτέρω τροποποίηση
του άρθρου 52 ΣχΝ**

Άρθρο 52

Σύνδικος και Επίτροπος Εξυγίανσης

1. Σε περίπτωση που οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51, αδυνατεί να εκπληρώνει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές υποχρεώσεις του έναντι των πιστωτών του, ως τέτοιων νοουμένων και των δικαιούχων που του/της έχουν αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους, κατά τρόπο γενικό και μόνιμο (παύση πληρωμών), το αρμόδιο δικαστήριο, ύστερα από αίτηση της συνέλευσης των πιστωτών ή του εποπτικού συμβουλίου **ή της γενικής συνέλευσης των δικαιούχων** ή του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, κατόπιν εισήγησης του ΟΠΙ, δύναται να αναθέσει στον σύνδικο την αποκλειστική αρμοδιότητα εξυγίανσης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης ή της ανεξάρτητης οντότητας του άρθρου 51. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις της πτωχευτικής νομοθεσίας.

2. α) Σε περίπτωση παρούσας ή επταπειλούμενης αδυναμίας εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων των νομικών προσώπων της παρ.1, **με την εξαίρεση των μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης** ή σε περίπτωση σοβαρού οικονομικού ή διαχειριστικού προβλήματος, που θέτει σε διακινδύνευση τα δικαιώματα των δικαιούχων **ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης ή ανεξάρτητης οντότητας του άρθρου 51**, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού δύναται να υποβάλει αίτηση στο μονομελές Πρωτοδικείο της περιφέρειας όπου έχει την έδρα του ο οργανισμός ή η οντότητα, για τον ορισμό Επιτρόπου Εξυγίανσης και ενός αναπληρωτή του προτείνοντας, ύστερα από εισήγηση του ΟΠΙ ή του εποπτικού συμβουλίου, κατάλογο πέντε (5) προσώπων εγνωσμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε ζητήματα διοίκησης επιχειρήσεων ή οικονομικών. Ο Επίτροπος Εξυγίανσης έχει ιδίως την εξουσία της εξυγίανσης του οργανισμού ή της οντότητας.

β) Το δικαστήριο δικάζει κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Για τη συζήτηση της αίτησης ορίζεται δικάσιμος εντός πέντε ημερών από την υποβολή της. Το δικαστήριο επιλέγει το πρόσωπο που θα οριστεί Επίτροπος Εξυγίανσης και τον αναπληρωτή του, εντός 15 ημερών από τη συζήτηση, λαμβάνοντας υπόψη τα προσόντα των προτεινόμενων προσώπων. Το δικαστήριο καθορίζει επίσης τη διάρκεια του ορισμού του, η οποία είναι τουλάχιστον ενός (1) έτους, και αποφασίζει για τη δυνατότητα του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού να παρατείνει τη διάρκεια του ορισμού του Επιτρόπου μέχρι δύο (2) έτη, καθώς και για την ευχέρεια του Υπουργού να παύει τον Επίτροπο, εάν συντρέχουν σοβαροί λόγοι, με ειδική αιτιολογία, πριν από τη λήξη του χρόνου για τον οποίο ορίστηκε. Η απόφαση του δικαστηρίου δεν υπόκειται σε τακτικά ή έκτακτα ένδικα μέσα και αναστολή της ισχύος της απόφασης δεν χωρεί.

γ) Από τη δημοσίευση της απόφασης του δικαστηρίου ο Επίτροπος αναλαμβάνει τη διοίκηση του νομικού προσώπου, υποκαθιστώντας τα καταστατικά όργανα διοίκησης και διαχείρισης στην άσκηση των εξουσιών τους. Ο Επίτροπος αξιολογεί την οικονομική, διοικητική και οργανωτική κατάσταση του νομικού προσώπου της παρ. 1, **με την εξαίρεση των μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης** και καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την εξυγίανση του οργανισμού ή της οντότητας. Ο Επίτροπος αναλαμβάνει την εκπροσώπηση του νομικού προσώπου της παρ. 1 **με την εξαίρεση των μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης** έναντι τρίτων, δικαστικά και εξώδικα, καθώς και τη διεκπεραίωση των καθημερινών του συναλλαγών, συμπεριλαμβανομένης και της σύνταξης οικονομικών καταστάσεων και της υποβολής φορολογικών δηλώσεων, ενώ αναστέλλεται για τη διάρκεια της εξυγίανσης η υποχρέωση έγκρισης των οικονομικών καταστάσεων από τη γενική συνέλευση των μετόχων.

Ο Επίτροπος δύναται να ασκεί στο όνομα των νομικών προσώπων της παρ. 1, **με την εξαίρεση των μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης**, κάθε ένδικο βοήθημα ή μέσο για την

προάσπιση των συμφερόντων τους και των μελών τους, συμπεριλαμβανομένων αγωγών αποζημίωσης κατά προσώπων της διοίκησης ή του προσωπικού, εφόσον με πράξεις ή παραλείψεις του ζημίωσαν τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης. Οι εργαζόμενοι του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης υποχρεούνται να παρέχουν στον Επίτροπο οποιοδήποτε στοιχείο ή πληροφορία τους ζητηθεί και να διευκολύνουν την άσκηση των καθηκόντων του.

Ο διορισμός του Επιτρόπου δεν συνεπάγεται την ακύρωση, καταγγελία ή τροποποίηση συμφωνιών, το ληξιπρόθεσμο οποιοδήποτε χρέους του νομικού προσώπου της παρ. 1, **με την εξαίρεση των μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης**, ούτε την αναστολή των ατομικών διώξεων κατά των μελών της διοίκησης.

δ) Η αμοιβή του Επιτρόπου Εξυγίανσης προσδιορίζεται ελεύθερα από το δικαστήριο, βάσει της εισήγησης του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού στην αίτησή του, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί μετά από πρόταση του ΟΠΙ, λαμβάνοντας υπόψη την αξία της περιουσίας των νομικών προσώπων της παρ. 1, **με την εξαίρεση των μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης**, το χρόνο της απασχόλησης του Επιτρόπου και το ωφέλιμο αποτέλεσμα της δραστηριότητάς του για τα συμφέροντα των μελών.

Η αμοιβή του Επιτρόπου Εξυγίανσης καταβάλλεται μηνιαίως και μαζί με τα λοιπά έξοδα της Εξυγίανσης επιβαρύνουν καταρχάς τον προϋπολογισμό του ΟΠΙ. Για την υποβολή του έργου του Επιτρόπου, ο ΟΠΙ δύναται, μετά από πρόταση του Επιτρόπου, να συνάπτει συμβάσεις έργου ή εντολής με νομικούς, οικονομικούς ή τεχνικούς συμβούλους, ύστερα από έγκριση των προσώπων και της αμοιβής τους από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού. Επιτρέπεται η απόσπαση στον ΟΠΙ τακτικών υπαλλήλων Υπουργείων, Ανεξάρτητων Αρχών, καθώς και νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου εντός και εκτός Γενικής Κυβέρνησης, οι οποίοι διατίθενται για την υποβολή του έργου του Επιτρόπου. Οι αποσπασμένοι υπάλληλοι λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών της οργανικής τους θέσης και η καταβολή τους βαρύνει τον προϋπολογισμό του ΟΠΙ.

-----//-----

Αιτιολογική Σκέψη **Περαιτέρω Τροποποίησης του άρθρου 52 ΣχΝ**

Είναι αντισυνταγματική (βλ. άρθρα 17 και 5, παρ. 1 & 3, καθώς επίσης άρθρα 20 και 106 παρ. 2, 3, 4, 5, 6 Σ), αντικοινοτική (βλ. άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, καθώς επίσης άρθρο 56 ΣΛΕΕ, άρθρο 3 παρ.1 & άρθρο 5 Οδηγίας 2001/29, καθώς επίσης άρθρο 4 της Οδηγίας 2014/26) και αντίθετη στην ΕΣΔΑ (άρθρο 6) και στο Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ (άρθρο 1 αυτού) η διάταξη όσον αφορά τον διορισμό Επιτρόπου Εξυγίανσης χωρίς εξαίρεση των μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης από τέτοια πρόβλεψη.

Η ταύτιση του μη κερδοσκοπικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης με την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 51 του Σχεδίου Νόμου είναι παντελώς αβάσιμη. Αν γίνει τέτοια «εξίσωση» τότε καταργείται η έννοια των μη κερδοσκοπικών αυτοδιαχειριζόμενων οργανισμών σε Συνταγματικό, νομικό, διοικητικό, οικονομικό και πολιτικό πλαίσιο.

Είναι αδύνατη η εξίσωση των μη κερδοσκοπικών αυτοδιαχειριζόμενων οργανισμών με τις κερδοσκοπικές ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης (ΑΟΔ), που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα υπέρ των μετόχων τους, εκπροσωπώντας τους πελάτες δικαιούχους δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

Η πρόβλεψη ότι ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού δύναται να υποβάλει αίτηση στο Μονομελές Πρωτοδικείο της περιφέρειας όπου έχει την έδρα του ο μη κερδοσκοπικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, για τον ορισμό Επιτρόπου Εξυγίανσης και ενός αναπληρωτή του προτείνοντας, ύστερα από εισήγηση του ΟΠΙ ή ακόμη και του εποπτικού συμβουλίου (ούτε καν της γενικής συνέλευσης των δικαιούχων του μη κερδοσκοπικού οργανισμού) συνιστά ευθεία παρέμβαση τρίτων στον πυρήνα της αυτονομίας/αυτοδιοίκησης του νομικού προσώπου του μη κερδοσκοπικού οργανισμού, όπου μόνο τα μέλη του πρέπει να αποφασίζουν επί της τύχης του, σύμφωνα με την σκέψη 22 της Οδηγίας 2014/26, σύμφωνα με την οποία ρητά προβλέπεται η *«λήψη των πιο σημαντικών αποφάσεων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης από τη γενική συνέλευση»*.

Στην προαναφερόμενη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 52 του Σχεδίου Νόμου δεν ορίζεται ποιό μπορεί να είναι το *«σοβαρό οικονομικό ή διαχειριστικό πρόβλημα»* του μη κερδοσκοπικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης που θέτει σε διακινδύνευση τα δικαιώματα των δικαιούχων, δεδομένου ότι αυτή η παντελώς αόριστη έννοια δεν συγκεκριμενοποιείται με κανένα απολύτως κριτήριο. Πρόκειται δηλαδή για εκτίμηση εντελώς αυθαίρετη και κατά περίπτωση καθοριζόμενη από τρίτους σε σχέση με τον μη κερδοσκοπικό οργανισμό, χωρίς άλλα συγκεκριμένα δεδομένα, όπως ισχύει σε σύγκριση με την έννοια της *«μόνιμης παύσης των πληρωμών»* που ορίζεται από το πτωχευτικό δίκαιο.

Επιπρόσθετα, με μια απλή *«πιθανολόγηση»* τρίτων ή ακόμη και του εποπτικού συμβουλίου που ενδέχεται να αποτελείται από τρίτους, με βάση την παραπάνω αόριστη δυνατότητα εκλογής μελών του από εκπροσώπους των δικαιούχων (κατ'άρθρο 10 του Σχεδίου Νόμου), δύναται να εκληφθεί, παντελώς αυθαίρετα, ως δεδομένο ότι δήθεν κάποιος μη κερδοσκοπικός οργανισμός *«δεν είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του»*.

Ως γνωστό, όμως, ο μη κερδοσκοπικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει ως σκοπό τη διεκδίκηση, τη συλλογή, τη διαχείριση και τη διανομή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στα μέλη και στους εν γένει δικαιούχους του, που είναι πρακτικά και οι μόνοι ενδεχόμενοι πιστωτές του. Συνεπώς, η μόνη αρμόδια να αποφασίσει για το μέλλον του μη κερδοσκοπικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης θα έπρεπε να είναι η γενική συνέλευση των μελών του κι εφόσον αυτά έχουν κάποια απαίτηση εναντίον του τότε δύναται να αποφασίσουν στη γενική συνέλευσή του οργανισμού.

Η πρόβλεψη περί δυνατότητας ευθείας παρέμβασης τρίτων στον πυρήνα της αυτονομίας/αυτοδιοίκησης του νομικού προσώπου του μη κερδοσκοπικού οργανισμού όπου μόνο τα μέλη του πρέπει να αποφασίζουν επί της τύχης του, σύμφωνα με την σκέψη 22 της Οδηγίας 2014/26, εγείρει **ερωτήματα τόσο για την συμβατότητα με τη κοινοτική νομοθεσία όσο και για την συνταγματικότητα της παρ. 2 του άρθρου 52 του Σχεδίου Νόμου.**